

Araguaia

amb el Bisbe Casaldàliga

Roger de Llúria 126, 3-1

08037 BARCELONA

Tel. 93 317 61 77

Fax 93 412 53 84

correu electrònic: araguaia@pangea.org

www.araguaia.pangea.org

CARTA 83 – JUNY 2016

CAMPANYA 2016

A la campanya d'enguany ens va acompanyar en Rodolfo Cascao. Durant quinze dies, ha visitat diferents llocs de Catalunya on ha fet xerrades i intervencions amb diverses organitzacions amigues. Tothom va valorar molt bé la seva facilitat de comunicació i de fer participar a la gent. A la trobada del 10 d'abril a Barcelona, durant el matí, ens va fer una xerrada de la que us en fem un resum.

DESIGUALTAT I PROPIETAT

Que a ningú li sobri per a que a ningú li falti

En Rodolfo Cascao va viure un temps al bisbat de Sao Felix do Araguaia on va treballar amb l'equip de la Prelazia. Per començar la xerrada ens va dir:

“ En la Prelatura de Sao Felix do Araguaia, Don Pedro Casaldàliga fue un pionero, poeta, que proclamaba:

*Malditas sean todas las cercas
Malditas todas las propiedades privadas
Que nos privan de vivir y amar
¡Otra es la tierra nuestra, hombres, todos!
La humana tierra libre, hermanos! ”*

Allà, al Mato Grosso, va crear el Teatro Popular com a eina que ajuda a les classes populars a prendre consciència i a ajudar en el seu alliberament. A partir de 1990 també el Circo Popular, i des de l' any 2000 el Grupo Teatral Parangolé, funciona a Minas Gerais. Aquest mateix grup va tenir ocasió d'estar present a l'Expo de Saragossa de 2008. Totes aquestes iniciatives pretenen que l' art sigui una eina pel desenvolupament i en aquest sentit s'ha rescatat la literatura de cordill, una forma popular de literatura que es portava pels pobles on la gent podia llegir històries en fulls que es penjaven d'un cordill. Rodolfo Cascao en forma part, i és en gran part l'ànima de tot aquest moviment. Sobre el tema de la campanya - trobada ens

deia:

Les xifres de la desigualtat són clares. L' 1 % de la població, aproximadament 75 milions, posseeixen el 51 % de les propietats, mentre que el 99 %, aproximadament 7.390 milions, posseeixen el 49 % de les propietats.

També 85 magnats tenen l' 1 % de la riquesa mundial igual que el 50 % de la població mundial, 3.700 milions.

La piràmide social és invertida respecte de la piràmide de riquesa. El 70 % de la població pertany a les classes populars, el 20 % a les mitjanes i el 10 % a la classe alta, però aquesta posseix el 90 % de la riquesa , mentre el 7 % pertany a les classes mitjanes i el 3 % a les classes populars.

La concentració de la renda havia anat augmentant fins a arribar a un màxim al 1900.

Drets Humans - Poble de Déu - Tercer Món - Ecologia - Ecumenisme

Amèrica - Carisma - Esperança - Pobres - Negres - Indis - Terra - Fidelitat - Regne - Pasqua

A partir d'aquí va començar a baixar fins el 1980 i a des de llavors torna a augmentar fins els nostres dies.

Aquesta riquesa també està concentrada per països. El 45 % d'aquests rics viuen a EEUU. El 27 % viuen a Anglaterra, Alemanya, França, Xina, Japó. Un 15 % a altres 5 països i un 12 % a la resta del món.

Aquesta situació és clarament inacceptable. Quines són les causes?

Per una banda hi ha la fi de la guerra freda, en què es va acabar el món bipolar, amb EEUU i la URSS. L'imperialisme americà va poder avançar, la socialdemocràcia dels anys 60 es va acabar i els governs de Reagan als EEUU i Thatcher a Regne Unit van instaurar el neoliberalisme i es va iniciar la fi dels estats del benestar.

També el salt tecnològic, tant en transports, com en telecomunicacions, robòtica i sanitat. La superexplotació dels recursos naturals, tant la mineria, el petroli, el gas, com la deforestació, els monocultius, els cultius transgènics, els agrotòxics.

Un altre factor ha estat la dependència de la indústria del sistema financer, les empreses multinacionals, l'especulació financera, els paradisos fiscals, l'evasió d'impostos. La precarització de la feina, la competència, les xifres inacceptables d'atur juvenil, el creixement demogràfic amb xifres previstes pel 2050 que poden ser insostenibles, l'augment del consum i la pressió sobre els recursos naturals.

La ideologia del consumisme s'ha imposat completament amb una producció insostenible de deixalles, les emissions de CO2, la obsolescència programada...

El món s'ha transformat en un conflicte permanent amb les guerres imperialistes, que mantenen la indústria bèl·lica i han generat una gran quantitat de refugiats, immigrants i un creixement del terrorisme.

Hi ha una megalomania emprenedora que genera grans projectes energètics i d'infraestructures, grans conglomerats urbans, enormes abocadors a l'aire lliure.

Hi ha una mercantilització de la vida que es veu en la gran empena de la indústria farmacèutica i la indústria de la moda, el cotxe de l'any, l'augment de plans de salut...

Hi ha una gran crisi ambiental amb la desaparició d'una espècie cada 2 hores i el 40 % dels mars contaminats, una gran crisi sanitària amb 2.000 milions d'obesos i 2 milions de malalts per malalties transmeses per aigua, crisi alimentària amb 900 milions que pasen gana, una gran crisi migratòria

amb 60 milions de refugiats, una gran crisi política amb un gran deteriorament de la democràcia...

També hi ha una crisi de valors, creix la xenofòbia, la violència contra les dones, contra les diferents orientacions sexuals, el racisme, hi ha un gran augment de l'individualisme...

Tot això porta a un fonamentalisme del mercat que ho controla tot, Estats Units i el G7 controlen la economia mundial, hi ha control sobre els mitjans de comunicació, control de les ments amb sistemes alienants, les guerres que van sorgint i que recolzen regimens dictatorials, el paper de la OMC...

Tot porta a una concentració de la propietat, de la terra, de la riquesa, de la comunicació, de la política, que genera desigualtat...

Malgrat tot hi ha alguns elements d'esperança. Han sorgit polítics a Amèrica del Sud que han canviat la vella política, moviments a Europa tipus Indignats o a EEUU com ocupem Wall Street, els Forums socials mundials. El Papa Francesc va proclamar al Encuentro Mundial de los Movimientos Populares: "Cap família sense vivenda, cap pagés sense terra, cap treballador sense drets"

Després de la pausa en Cascao ens va fer aquesta pregunta:

Què es pot proposar per construir un món més just? I van sorgir aquestes idees:

- Impostos sobre el capital i les grans fortunes.
- Reforma tributària
- Fi dels paradisos fiscals
- Control de natalitat
- Polítiques de reducció de consum
- Ciència i tecnologia al servei del poble.
- Democràcia participativa
- Reforma política
- Xarxa d'agricultura familiar
- Reforma agrària
- Articulació d'organitzacions i lluites socials
- Ecumenisme

Democratització dels mitjans de comunicació
Crear xarxes socials i mitjans propis
Treball de base i formació política.

I per acabar una frase del gran cap indígena Seattle que va proclamar al 1854: "Hi ha una unió en tot. El que passa amb la terra recaurà sobre els fills de la terra. L'home no va teixir el teixit de la vida; ell és simplement un dels seus fills. Tot el que fa al teixit, ho farà a si mateix".

A la tarda vam poder continuar gaudint de la participació d'en Cascao en la seva vessant més artística, ja que ens va fer una representació de la seva obra de teatre.

DESIGUALTAT I PROPIETAT A CASA NOSTRA

A la tarda, la Mercè Darnell, que treballa a Càritas des de fa molts anys, ens va donar a conèixer la realitat de la pobresa a casa nostra. Aquí teniu un resum de la seva intervenció.

De la Pobresa a l'Exclusió social

El concepte de pobresa ha estat tradicionalment definit en termes econòmics, en relació als ingressos baixos. La pobresa en aquest sentit afecta a persones amb pocs recursos econòmics i que no poden accedir al consum de béns materials bàsics en el seu lloc de vida. Un exemple clar seria la situació de les persones grans que cobren pensions insuficients per assumir el cost de l'habitatge, l'alimentació, higiene, vestit..., per cobrir el que es necessita per viure. Altres les persones que cobren només el sou mínim o que cobren prestacions baixes.

El primer problema és que en general només es mesuren els ingressos però no es miren les seves despeses.

La pobresa econòmica ens parla de desigualtats respecte a la distribució de recursos econòmics i materials. Com una situació d'accés insuficient a la renda mitjana de les famílies en la nostra societat..

Avui el concepte de pobresa així entès queda estret i cal ampliar-lo. Passem del concepte de Pobresa al concepte d'Exclusió i de parlar de polítiques contra la pobresa a estratègies per la inclusió.

La pobresa econòmica seria un factor de risc d'exclusió social, vinculat directament a la insuficiència d'ingrés personal. És un factor de vulnerabilitat potent, però no implica de forma

automàtica una situació d'exclusió. Podríem posar dos exemples:

- moltes persones grans que cobren una pensió insuficient porten una vida digne gràcies al suport social, emocional i material dels seus familiars, veïns o amics
- persones joves i adultes poden estar en un moment donat sense ingressos o amb ingressos precaris, però compten amb xarxa social i relacional a qui demanar ajuda material i emocional.

L'exclusió social és un concepte que copsa millor la situació de la nostra societat, on hi ha nous desequilibris, noves formes de desigualtat a més de l'econòmica:

a) Dimensió estructural o global

És la dimensió "macrosocial" de l'exclusió. Tenim un sistema d'organització social que expulsa, refusa, a grans majories de ciutadans.

b) Dimensió comunitària .

És caracteritzada per la dissolució i afebliment dels vincles socials, de les xarxes de relació. Vinculacions fràgils i intermitents. Parlem de la fragmentació de la societat pel debilitament de les relacions.

c) Dimensió personal

En la persona l'exclusió es caracteritza per la feblesa que les expectatives i dels dinàmiques vitals com són la confiança, l'identitat personal, l'autoestima, el trencament de la capacitat de comunicació amb la resta de les persones.

L'exclusió social és un fenomen estructural (i no casual) que està augmentant i que té un caràcter dinàmic multidimensional, multi causal en ser el resultat de l'acumulació de circumstàncies desfavorables acumulació de factors i dèficits socials que s'interrelacionen i es retro alimenten. Hi ha circumstàncies que si s'acumulen són difícils de superar, com per exemple no tenir suport social en una situació d'atur de llarga durada i vivint en un habitatge amb una hipoteca o lloguer alt.

Aquests processos que es combinen i acumulen, desavantatges de factors simultanis, interrelacionats i retro alimentats, es donen bàsicament en l'àmbit econòmic (ingressos insuficients, irregulars), el laboral (atur, treball submergit, precari), el formatiu (manca de formació, formació insuficient), el socio-sanitari (dependència, malaltia, discapacitat, addiccions, el residencial (manca d'habitatge, habitatge deficient), el relacional (carència de vincles socials i familiars) i l'àmbit de la ciutadania i la participació (irregularitat administrativa, manca de drets...) . A més el resultat és diferent segons determinats eixos com són: l'edat, el sexe i l'ètnia, el lloc de naixement o la classe social.

Els processos socials descrits en els tres nivells: estructural, comunitari i personal, es concreten en rostres i cares. Són els que anomenem "pobres exclosos". Però, qui són? Com les reconeixem? Vivim en un món radicalment injust, els processos socials que marquen el nostre món, la nostra societat, són en si mateixos excloents, és a dir, actuen deixant fora a determinades persones, grups o col·lectius. Els processos socials actuen amb major duresa sobre aquelles persones o grups que tenen determinades característiques personals com el sexe femení, l'edat o alguna malaltia incurable... Les característiques concretes de les persones actuen reforçant encara més les situacions d'exclusió.

La combinació d'algunes d'aquestes característiques compliquen encara més la situació d'aquestes persones, per exemple, "ser dona immigrant i analfabeta".

A Càritas atenem a persones amb ingressos precaris que no poden pagar els rebuts de subministres, comprar aliments de nadó i bolquers, fer front a beques de menjador i llibres, a escoles bressol...., Les ajudes econòmiques de Càritas van destinades a fer front despeses d'alimentació, d'habitatge i a escoles per infants. Però a més ens trobem amb nous problemes com la precarietat laboral, el patiment psicològic, els dèficits de formació, la manca d'habitatge digne (les habitacions rellogades), la discapacitat, la dependència, la sobrecàrrega dels cuidadors, els immigrants sense papers, l'afebliment de les relacions comunitàries, la ruptura dels vincles afectius i familiars, o les fractures en la ciutadania. Més enllà de la privació econòmica hi ha una privació de ciutadania.

Per exemple els col·lectius amb més risc d'exclusió serien dones amb fills que tenen dificultats per accedir al treball, persones grans soles i amb pensions baixes i immigrants sense suport social, joves amb feines precàries i que amb els preus de l'habitatge no es poden emancipar. El voluntari ha d'estar atent a la realitat que l'envolta, ha de conèixer quins són els problemes socials de la nostra societat.

Aquest procés avui ens pot afectar a tots nosaltres, en un procés de creixent vulnerabilitat, de fragilitat, que ens porta d'estar inclosos (feina estable, relacions socials i familiars fortes, habitatge digne, formació adient, protecció social) a vulnerables (fragilitat i inseguretat de relacions laborals i ineducació de suports familiars i socials) o exclosos (fora del món laboral, aïllament, sense protecció social). Podem dibuixar-ho en cercles concèntrics:

L'exclusió en resum seria el resultat d'un procés de pèrdua de vincles personals i socials

que fan que una persona o grup no pugui accedir a les oportunitats i els recursos de la societat en la que viu. És un conjunt de factors combinats, de conflictes i mancances, de petits i grans fracassos que fan que les persones se sentint desemparades o oblidades per la societat.

En els informes de la Unió Europea des de 1992 es defineix com “ la impossibilitat de gaudir dels drets socials sense ajuda, en la imatge desvaloritzada de si mateix i de la capacitat personal de fer front a les obligacions pròpies, en el risc de estar de forma continuada dins l'estatus de persona assistida i en la estigmatització que tot això comporta per les persones i, en les ciutats, pels barris en els que resideixen”.

El cicle vital de les persones s'allunya ara del calendari previst, treballar, fundar una llar, casar-se, tenir fills, jubilar-se , ja no es dona de forma lineal, el matrimoni no és indissoluble, la ocupació no es vitalícia.

Calen polítiques públiques per la inclusió social:

- Evitar la desconexió entre polítiques socials i política econòmica general, les polítiques socials poden estar lluitant contra l'exclusió mentre la política econòmica pot estar generant exclusió.
- Cal articular polítiques d'inclusió a nivell laboral, urbà i familiar-relacional

Però també cal que tots els impliquem en decisions que tenim a l'abast i que poden facilitar el pas de la persona en una situació de vulnerabilitat cap a la integració o cap a l'exclusió.

El voluntari pot com acompanyar o no una solitud, acollir o no un immigrant que acaba d'arribar a la comunitat, fer precària o no una relació afectiva, permetre o no un treball precari, col·laborar en millorar la formació d'una persona o no, col·laborar en mantenir viva l'esperança i un projecte de vida o no.....

Si avui parlem d'exclusió social i no de pobresa es perquè creiem que no només amb augmentar els ingressos es deixa de ser pobre i no només per tenir pocs ingressos un està exclòs.

*Podeu trobar l'article sencer a la nostre web.
www.araguaia.pangea.org*

PROACTIVA OPEN ARMS PREMI PERE CASALDÀLIGA A LA SOLIDARITAT.

El premi Pere Casaldàliga a la Solidaritat del Festival de cinema CLAM de Navarces, és un reconeixement honorífic a entitats o persones que, per la seva obra o actitud, hagin contribuït a la solidaritat entre els pobles i les persones. L'ONG catalana –nascuda a Badalona- Proactiva Open Arms ha estat reconeguda amb el premi Pere Casaldàliga a la Solidaritat 2016.

El jurat, format per diverses entitats representatives del sector de la cooperació i l'activisme solidari com l'Associació Araguaia amb el Bisbe Casaldàliga, Oxfam Intermon, Justícia i Pau i FICNA, ha decidit atorgar aquest guardó a Proactiva Open Arms “per

ser un exemple d'una tasca admirable per salvar al mar Egeu les vides de persones que fugen del horror de la guerra als seus països, especialment de Síria, però també d'Iraq, Afganistan, Somàlia i Pakistan”.

Proactiva Open Arms, juntament amb altres grups de la societat civil, reclama vies segures d'entrada a Europa per a les persones que cerquen refugi.

Des de la nostra associació, valorem el compromís humanitari de Proactiva Open Arms i ens alegrem que hagi rebut el Premi CLAM Pere Casaldàliga.

COP D'ESTAT A BRASIL

Amb molta preocupació estem acompanyant la situació política brasilera d'aquests últims temps. Com a associació denunciem totes les maniobres dutes a terme per l'èlit del país per tal de recuperar el govern. El passat 17 d'abril vam organitzar una concentració davant del consolat on, a més de recordar el 20è aniversari de la massacre de camperols sense terra a el Dorado dos Carajàs, vam mostrar el nostre suport a la presidenta Dilma davant del cop d'estat encobert que està patint Brasil.

Continuem molt atents als diferents esdeveniments que puguin sorgir, i ens mantenim informats i en contacte amb diferents persones i organitzacions brasileres .

A continuació podeu llegir un article molt clar i concís de Leonardo Boff sobre la realitat brasilera que ens pot contrarrestar les informacions que rebem a través dels mitjans de comunicació.

També publiquem la carta dels agents de pastoral del bisbat de Sao Felix del passat mes d'abril on mostren la seva preocupació per la situació política.

EL RETORN DE LA CLASSE DEL PRIVILEGI

*Leonardo Boff

El principal problema brasiler, que travessa tota la nostra història, és la monumental desigualtat social que redueix gran part de la població a condició de púrria.

Les dades són esfereïdores: Tan sols 71.000 persones (l' 1% de la població que representen el 0,05% dels adults), multimilionaris brasilers, controlen pràcticament les nostres riqueses i les nostres finances i, a través d'elles, el joc polític. Aquesta classe dels adinerats que Jessé Souza anomena la classe del privilegi, a més a més de perversa socialment és extremadament hàbil ja que s'articula nacional i internacionalment de tal manera que sempre aconsegueix maniobrar el poder de l'Estat en el seu benefici.

Crec que la seva victòria actual ha estat transformar la política dels governs Lula-Dilma en favor dels seus interessos econòmics i socials tot i les intencions originals del govern de practicar una política alternativa, pròpia d'un fill de la pobresa i del caos social com era el cas de Lula.

Amb el pretext de garantir la governabilitat i evitar el caos sistemàtic, tal i com s'al·legava, aquesta classe del privilegi va aconseguir imposar el que volia: el manteniment inalterable de la lògica acumuladora del capital. Els projectes socials del govern no obligaven a renunciar a res, al contrari: els seus propòsits eren funcionals. Van acordar: en comptes de governar nosaltres el país, l'èlit, és millor que governi el PT mantenint intocables els nostres

interessos històrics, amb l'avantatge de no tenir cap oposició ja que ell mateix signa els nostres projectes essencials.

Aquesta classe d'adinerats coaccionava el govern a pagar el deute públic abans que atendre les demandes històriques de la població. Així es treia el deute monetari com a sacrifici del deute social, que era el preu per poder fer les polítiques socials. Aquestes, inexistents abans, van ser molt potents i van incloure prop de 40 milions de pobres al consum.

Els més crítics van percebre que aquest camí era massa irracional i deshumà per allargar-se. Va ser aquí on es va trencar la relació entre els moviments socials i el govern Lula-Dilma.

Tot indicava que, amb quatre eleccions guanyades, tot i les restriccions sistèmiques, es consolidava un altre subjecte de poder, vingut de la base, de les grans majories nascudes de la "senzala" i dels moviments socials. Aquestes van començar a ocupar els llocs i a utilitzar els mitjans abans reservats a la classe mitjana i als de la classe del privilegi que, en el fons, mai no van acceptar el treballador Lula i mai no es van reconciliar amb el poble, sinò que el despreciava i humiliava. I així va ser com els antics amos del poder es van despertar rebiosament, ja que per la via del vot no podrien mai més arribar al poder.

Instaurada una crisi político-econòmica sota el govern de Dilma, crisi els motius de la qual són globals, la classe del privilegi va aprofitar la oportunitat per agreujar la situació i, per la porta del darrera, arribar al Planalto (Presidència del govern). Es va crear una articulació gens nova, ja assajada contra els presidents Vargas, Jango i Juscelino Kutischek assentada sobre el tema moralista del combat contra la corrupció, salvar la democràcia(la d'ells, que és de pocs). Per a això era necessari articular la tropa de xoc que són els partits de la macroeconomia capitalista (PSDB, PMDB i altres) recolzats per la premsa empresarial que va ser el braç estés de les forces més conservadores i reaccionàries de la nostra història amb periodistes que es presten a la distorsió, la difamació i, directament la difusió de mentides.

La història és antiga doncs satanitza l'estat com un antre de la corrupció i magnifica el mercat com a lloc de les virtuts econòmiques i de la integritat dels negocis. Res més fals. En els estats, inclosos els països centrals, la corrupció està en vigor. Però on és més salvatge és en el mercat ja que la seva lògica no es regeix per la cooperació sinò per la competició on pràcticament val tot , on uns intenten menjar-se els altres. Hi ha condonacions d'impostos i els grans empresaris amaguen els seus guanys absurds en comptes a l'exterior, en paradisos fiscals, com han estat denunciats recentment per la Zelotes, Lava-Jato i els papers de Panamá. Per això és pura falsedat atribuir les bones obres al mercat i les dolentes a l'estat. Però aquesta història, repetida contínuament pels mitjans de comunicació empresarial, ha conquerit la classe mitjana. Diu Jessé Souza amb gran encert que "en literalment tots els casos la classe mitja conservadora va ser utilitzada com a mà d'obra per enderrocar els governs de Vargas, Jango i ara de Lula-Dilma i demostrar el "recolzament popular " i la conseqüent legitimitat per a aquests cops sempre en interès de mitja dotzena de poderosos".(A tolice de inteligência brasileira, 2015, p. 207).

A la base hi ha una mesquina visió mercantilista de la societat sense cap interès per la cultura i que exclou i humilia els més pobres. Els roba el temps de vida en transport sense qualitat, en els salaris baixos, i en la nega-

ció de qualsevol perspectiva de millora ja que són apartats del capital social (educació, tradició familiar...) Per garantir l'èxit en aquest contracte pervers es va crear una articulació que aglutina grans bancs: FIESP, MP, PF i sectors de la judicatura. En lloc de baionetes fan servir jutges justiciers que no dubten en passar per sobre dels drets humans i de la presumpció d'innocència dels acusats en presons preventives i pressió psicològica de la delació premiada amb continguts sigilosos divulgats per la premsa.

El procés actual d' impeachment a la presidenta Dilma s'inscriu en aquest quadre colpista doncs es tracta de treure-la del poder no per la via electoral sinò per la exacerbació de pràctiques administratives considerades crim de responsabilitat. Per uns errors eventuals es penalitza, amb el càstig suprem, una persona honesta contra la que no es reconeix cap crim. La injustícia és el que més fereix la dignitat d'una persona. La Dilma no mereix aquest dolor, pitjor que el que va patir en mans dels seus torturadors.

Detall de l'acte davant del consolat Brasiler a Barcelona.

CARTA A LES COMUNITATS

“ Deixeu que el dret brolli com l'aigua i la justícia ragi com un torrent inestroncable”

Els agents de pastoral de la Prelatura de São Félix do Araguaia, reunits, del 28 de març al 2 d'abril 2016, a Sao Félix do Araguaia, MT, amb el Bisbe Dom Adriano Ciocca Vasino i el Bisbe emèrit Don Pere Casaldàliga, manifesten gran preocupació amb el moment sociopolític que es viu actualment. Sabem que una crisi econòmica, que va començar el 2008 concretament, està afectant fortament el sistema capitalista i ha provocat, per part de les grans empreses i els països rics com els Estats Units, un atac a diversos països en desenvolupament. Aquests països són vistos com a proveïdors de matèries primeres i mà d'obra barata per alimentar el luxe i el consum dels rics i de l'elit interna que s'ha tornat cada vegada més rica i opulenta.

Pobles i comunitats són desconsiderats i desposseïts dels seus drets per obrir espais per a les grans empreses.

Al Brasil, la situació actual es caracteritza per una profunda crisi política institucional que amenaça els èxits democràtics, trencant el pacte social realitzat en les últimes dècades, així com el respecte als valors humans bàsics.

Com església, donem suport a la lluita contra la injustícia i la corrupció, i fem una crida a la Fiscalia i el Poder Judicial per tal de que actuïn amb rigor i imparcialitat en l'exercici de les seves funcions, castigant els responsables amb independència del partit al que pertanyin.

El moment actual que la societat brasilera ara és delicat i requereix, sobretot, una reflexió en profunditat lliure de les passions i el partidisme. Fem una crida al sentit comú dels membres del Congrés Nacional (Diputats i Senadors), perquè sàpiguen observar la complexitat i delicadesa d'aquest moment. No podem retrocedir en les conquestes.

Rebutgem l'intent de desestabilització d'un govern elegit democràticament, sota el risc de conduir el país al caos general.

Els grups conservadors, recolzats pels mitjans de comunicació, donen una visió superficial i manipulada del greu moment que viu el país. Creiem que la societat brasilera, civil i organitzada estarà a l'alçada per entendre

la gravetat del moment i dir NO a qualsevol intent de cop d'estat.

El poble ja ha superat greus crisis institucionals, sabrà mantenir la serenitat i de forma pacífica farà valdre el Dret i la Justícia.

São Félix do Araguaia, 2 d'abril de 2016

MISSATGE DE PERE CASALDÀLIGA PER A LA TROBADA 2016

Estimada Tribu Araguaia,
Aquesta frase que vaig escriure ja fa molts anys, continua sent ben vigent encara i la vull tornar a compartir amb tots vosaltres:

“Si Crist és la riquesa dels pobres, per què no és la pobresa dels rics per tal de ser la fraternitat de tots?”

Que cada dia sigui Pasqua en la nostra vida.
Continuem units en L'Esperança.
Una forta abraçada a tots.

Pere Casaldàliga

Sao Felix do Araguaia,
25 de març del 2016

NOTA DE DISCULPA

Amb aquestes ratlles ens volem disculpar amb tots els nostres socis als que se'ls ha cobrat dues vegades la quota. Ha estat una errada de la Caixa que s'ha compromés a retornar l'import a tots els seus clients. Si teniu algun problema, feu-nos ho saber a través d'un correu electrònic i us el retornarem.